

ה"ט 42648/03 - רבקה דסה, שלומית דסה, זודיטו הבטאו נגד ליואר צ'רנוב, ליורה מרטונ

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 21-03-42648 דסה ואח' נ' צ'רנוב ואח'

לפני כבוד השופטABI סתיי

- המבקשות:
1. רבקה דסה
2. שלומית דסה
3. זודיטו הבטאו

-נגד-

- המשיבים:
1. ליואר צ'רנוב
2. ליורה מרטונ

החלטה

- לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאימה, לפי חוק מניעת הטרדה מאימה, התשס"ב-2001 ("החוק").
- המבקשות 1-2 הן בנותיה של המבקשת 1. המשיבים הם בני זוג. המבקשות והמשיבים הם שכנים. לטענת המבקשות, לפני מספר ימים כאשר יצאתה המבקשת 1 מהבניין לבדוק כניסה לנכיסה לשם המשיבה 2, אז היא החלה לאימע עליה, תוך שהיא אומרת לה כי אם תדבר איתה עוד פעםacha היא "לא יודעת מה תעשה לה". המבקשת 1 התקשרה למטרתה והזמיןנה נידית, ובעוד הנידית בדרכה הגיעו המשיבים לדירתן, בה שהו אותה עת המבקשות 2-3, בעטו בדלת והחלו להתלהם. לטענת המבקשות, אין מדובר באירוע ראשון אלא בתנהלות ארוכת שנים, ובהקשר זה הן טוענות לאירועים שונים שהיו בעבר, וכן לכך שהמשיב 1 מנסה "להשתלט" על הטלויזיה שלהן.
- בדין במעמד צד אחד שהתקיים ביום 18.3.2021 ניתן צו במעמד צד אחד, ונקבע דין במעמד שני הצדדים, אשר התקיים ביום 22.3.2021. לפני הדיון הגיעו המשיבים לתגובה בכתב. בדיון נשמעו טענות הצדדים בהרחבנה. המשיבים, הן בעצמם והן באמצעות כוחם, טוענו כי אין כל שחר לבקשה. לטענתם, מדובר בסכסוך הנעוז בפרויקט תמ"א 38, במסגרתו העלו המבקשות טענות שונות כלפי המשיבים וגורמים נוספים. לטענת המשיבים, המשיב 1 שמש במשך תקופה מסוימת כנו גדיירם, אך בשל מסויים הוא חדל למשמש בתפקיד זה. אולם, המבקשת 1 המשיכה לפנות למשיב 1 בעניין זה באופן כמעט יומיומי, עד שהמשיב 1 נאלץ לומר לה שהיא מפרעה לו וחסם אותה, אז היא החלה למרר את חייהם. לגבי המקרה הספציפי, המשיבים מכחישים את הטענה כי המשיבה 2 איימה על המבקשת 1. המשיבה 2 מאשרת כי הייתה שיחה מסוימת בה ביקשה מהGBK 1 כי תפסק לפנות למשיב 1 ואמרה לה שאחרת "אני לא יודעת מה עשה", כאשר כוונתה הייתה כי תפנה לרשויות. המשיב 1 מאשר כי כאשר המשיבה 2 אמרה לו לאחר התקarium בדלת הכניסה לבניין שהGBK פנו למטרתה הוא ביקש לדבר עם המבקשות. הוא עלה לדירה ומכוון שהחזק בידו ארגז יركות כבד הוא בוט בדלת (אשר הייתה מכוסה בניילון בשל עבודות התמ"א), לדבריו לאחר מכן זאת מתרך כוונה להקיש כף בדלת. כאשר הדלת לא נפתחה, הוא חזר הביתה.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

4. המבוקשות שבו וטענו כי הן מותקפות ומוטרדות על ידי המשיבים. לטענתן, יש להבחן בין הסוכסוך בעניין התמ"א לבין האירועים האחרונים אשר עולמים כדי תקיפה והטרדה, ולפיכך הן זיקוקות לculo.

5. להשלמת התמונה אצ"ן, כי ביום 21.3.2021 התלוננה המבוקשת 1 במשטרה כי המשיב 1 הוא תקף אותה בכור שכאשר עברה לידי הוא "דחף אותו עם כתף שמאל" והפר בכך את הculo, והמשיב 1 נלקח לחקירה במשטרה בשל תלונה זו. המשיב 1, לモטר לציון, מכחיש טענה זו מכל וכל, ולדבריו מדובר בתלונות שווא.

6. לאחר שהאזנתי לעדויות ולמסמכים שהוגשו ונתתי דעתן לטענות הצדדים, באתי לכלל דעה כי יש לדוחות את הבקשה ולבטל את הculo שנייתן במעמד צד אחד.

7. על אף שהמבקשת 1 טענה כי אין קשר בין עניין התמ"א לבין האירועים האחרונים, אשר בגין הוגש הבקשה, הרי שמטענותיה עולה כי לא ניתן להפריד בין הדברים. המבוקשת 1 העלה בדבריה טענות שונות בקשר ל"התעללות" אותה עבירות המבוקשות, לטענתה, בכל הנוגע לפרויקט התמ"א 38 המתקיים בבניין. עיר, כי אין זה המקורה הראשון בו מעילות המבוקשות טענות מעין אלו, וב做过 הגישו בקשה לממן צו למניעת הטרדה מאימת נגד המשיבים וגורמיים נוספים (שכניםinos נספים, בכלל הדין המטפל בפרויקט ומפקח הדירות), אשר נדחתה עוד בשלב הדיון במעמד צד אחד, תוך שבית המשפט מצין כי מדובר בטענות שאין ברורות לחולוטין ואשר לא הובאו להן אסמכתאות (ה"ט 21-01-47463).

אף בעניינו, המבוקשת 1 העלה בדיון טענות רבות הקשורות לפרויקט התמ"א, תוך שניכר כי היא מייחסת למשיב 1 מעורבות בעניין זה. חלק מהטענות הן כאלו שניכר שמדובר במסגרת הליך אזרחי. חלק מהטענות הן כאלו שלא יכולות שלא לעורר תהיה בקשר למידת רצינותו (כגון הטענה כי מאן דהוא הטיל את מימייו בכוונה דרך החלטה אל שירותו של המשיב). אך או אחרת, לא הוכח שיש למשיבים מעורבות כלשהי בכל הנוגע לעניין התמ"א. אכן, המבוקשות לא השתיתו את בקשתן באופן קונקרטי על ענייני התמ"א, אולם התרשםות מהדיון היא כי מבחינתם האירועים הספרטניים שבгинם הוגש הבקשה איןם אלא חלק מההתעללות שהן חווות בקשר לתמ"א - התעללות שלא הוכחה ובוואדי שלא הוכח קשר כלשהו של המשיבים לעניין זה.

8. אשר לאירועים הספרטניים - לא שוכנעת כי המשיבה 2 איימה על המבוקשת 1 באופן המצדיק מתן צו. בהקשר זה עיר, כי הושמעה לי הקלהה של חלק מהאינטראקטיה בין השתיים (כתוצאה לכך שהמשיבה 2 שוחחה באותו זמן בטלפון והשיחה הוקלטה אוטומטית) וניתן לשמעו כי כאשר המבוקשת 1 מתקשרות למשטרה אומרת לה המשיבה 2 "לא איימת עלייך". לא ניתן לשמעו את הדברים שנאמרו קודם לכן, אולם ההתרשמות הכללית אינה של טון ווקפני מצד המשיבה 2. אכן, המשיבה 2 אישרה כי אמרה למבוקשת 1 בהזדמנות מסוימת שתפסיק ליצור קשר עם המשיב 1 או ש"אני לא יודעת מה אעשה", אולם מקובל עלי הסברה כי לא התקונה לאים אלא התייחסה לפניה אפשרות לרשות. גם אם היה רצוי להתבטא ביתר מתינות איני סבור שמדובר באיום, ובוואדי שלא הוכח כי הנסיבות בהן נאמרו הדברים הן כאלו שנותנות בסיס סביר להניח שההתנהלות זו תשוב על עצמה, כנדרש לפי סעיף 2 לחוק.

אשר למשיב 1, גם מן הראו היה כי יקיש בדلت ביתן של המבוקשות בדרך מקובלות יותר (או שימנע מכך כמעט), לא שוכנעת כי הייתה התלהמות וצעקות כפי שטענו המבוקשות, ובוואדי שלא הוכח פוטנציאלי הישנות כנדרש לפי סעיף 2 לחוק. זאת ועוד, לא ניתן לשפט אירוע זה במנזק מכול התנהלות, אשר לגבהה התרשםות היא כי המבוקשות משימות את המשיבים (גורמיים נוספים) בעניינים הקשורים לתמ"א ללא שהראו לכך בסיס כלשהו. אגדיש, כי אני קובע שאין בסיס לטענות המבוקשות בעניין פרויקט התמ"א במישור האזרחי, אולם לא הוצגה ראייה כלשהי להתנהלות העולה כדי הטרדה כਮוגנה בחוק, ובוואדי לא ביחס למשיבים. עוד עלי' לציין את שיחת הטלפון שהקלטה שלא הושמעה בדיון, אשר בגדירה התקשרה המבוקשת 1 למשיב 1 מטלפון חסוי (לאחר שהוא חסם אותה במכשיר

טלפון שלו) והעלתה כלפי טענות שונות הקשורות לסיבה שבגינה, לטענה, הוא מבקש לסלק את המבוקשות מהדירה, טענות שלא מצאתו להן כל בסיס.

אשר לטענה כי המשב 1 מנסה "להשתלט" על הטלויזיה של המבוקשות, הוצגה בדיון תמונה של "הודעה קופצת" בה נראה כי המשב 1 מבקש אישור לשולט מרוחק על המכשיר. מקובל עלי' הסבר המשיבים כי ככל הנראה מדובר בבעיה הקשורה להגדרות הרשות האלותית אשר בגין המחשב שלו מזהה את הטלויזיה כזו ששיכת לרשות המופעלת על ידו. אין ספק בעיני, שהמשיב 1 לא בקש "להשתלט" על הטלויזיה של המבוקשות. אצין, כי המשיב 1, אשר נחשף לתופעה לראשונה בדיון, הבטיח כי יטפל בעיה באופן מיידי.

9. מן האמור עולה, כי המבוקשות לא הוכחו שיש מקום למתן צו למניעת הטרדה מאימת. לפיכך, הבקשה נדחתית, והצו הזמני שניתן ביום 18.3.2021 מבוטל. נוכח האמור, אין צורך להידרש לבקשתה להבאת ראיות נוספות שהגישו המשיבים לאחר הדיון. אין צו להוצאות.

על אף שכאמור אין הצדקה למtan צו,AMLIZ בחום לצדים כולם להימנע מכל פניה או אינטראקציה האחד עם שני בחודשים הקרובים.

ניתן להגיש ערעור על החלטה זו לבית המשפט המחוזי מרכז בלוד.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"א, 23 מץ 2021, בהעדר הצדדים.